

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 1. Virtutes vitiorum deformitate spectata, illustriores apparere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

CAPVT III.

LVXVRIA QVANTVM SIT
MALVM, ET QVANTORVM MA-
LORVM CAVSSA, PVELLÆ, ET
VIDVÆ HISTORIA, DO-
CETVR.

PARS PRIMA.

NOBILIORES, in Gallia, fæminæ quæ-
dam; cùm in publicum etiam pro-
cedunt, nigram fronti, vel genis
plagulam agglutinant, quam quidam Ger-
manus nunc de fronte in maxillas, aliàs de
maxil-

I.
VIRTU-
TES VI-
TIORVM
DEFORMI-
TATE SPE-
CTATA;

ILLVSTRI- maxillis in frontem magnæ heroidis migrasse
 ORES AP- conspicatus, interrogavit, quid illa, vel vul-
 PARERE, neris, vel vlcis tam vagi plagula tegetet?
 aut cur hodie vlcus velatum aliam, quàm he-
 ri, stationem haberet? Responsum est, sple-
 nijs quidem veterum litteris inscriptas fron-
 tes fuisse vestitas, alium autem esse morem
 harum feminarum; quæ plagulam illam, non
 tanquam cataplasma vultui affigant; sed vt
 atro eius colore niuæ cutis commendent ve-
 nustatem. Hinc à gynæceo *muscam pulchri-
 tudinis* appellari. Quod etiam multæ è nostra-
 tibus fæminis faciunt, dum rallam taniam
 capiti imponunt, vel collo circumplicant, vt
 (sicut in scacchorum ludo *rex ater in albo, &
 albus in atro*) magis, de ipsa contrarietate,
 in oculos incurrant. Hoc agunt fæminæ eti-
 am illæ, quæ ita nigræ sunt, vt, etsi è camino
 prospicerent, tamen in Mauritania natæ vi-
 derentur. Utuntur, cum fructu & laude, si-
 mili artificio SS. litteræ, SS. PP. & morales
 Philosophi, quin & omnes scholæ Theolo-
 gorum; dum enim volunt virtutes docere,
 vitia illis opposita proponunt consideranda.
 Quin & ipsorum hominum virtute prædito-
 rum dignitas clarior euadit, si iuxta ponatur
 indignitas flagitiosorum. Quo pacto & Spar-
 tani

tani olim, vt sobrietatem suaderent, ebrij hominis absurditates in theatrum produxerunt. Tantò igitur augustissimæ Dei Matris, D. D. Theclæ, Cæciliæ, Catharinæ, Barbaræ, Ursulæ ac sociarum, aliarumque Dei sponsarum illibata virginitas; & iuuenum, puellarumque nunc purissimè viuentium castitas amabilior, honoréque & gloria ac aureolâ dignior esse censebitur, quantò, in vno, alteròue exemplo, luxuria (quæ teste S. Thoma, est *appetitus inordinatus venereorum*) maiorem infamiam, pœnamque commereri ostenderur. Apposite enim hæc cum auaritia oppugnatur, quia vel authore Ethnico, hæc *duæ res sunt, quæ maximè homines ad maleficium impellunt, luxuries & auaritia*: sæpe etiam se trahunt opes & voluptates, estque magni vitij & diuitijs affinitas. Quod & Poëta indicat illis versibus:

*Admonui quoties, auro ne pollue formam,
Sæpe solent auro multa subesse mala.*

Quanquam verò opulenti maiorem habeant ad luxuriandum occasionem, tamen nec pauperes sunt ab hoc vitio immunes, inter quos ipsos etiam plures Adonides, quàm Hippolyti reperiuntur. Vtrisque ergo exemplum narro.

S. Thom.
2. 2. q. 153.
a. 1.

Author
ad Heren.
l. 2.

Tibul. l. 1.
cl. 9.